

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2991/2024
18.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., против туженог „Kovis ВР“ доо са седиштем у Бачкој Паланци, чији је пуномоћник Горан Ступар, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења садржаног у пресуди Апелационог суда у Новом Саду Гж1 388/24 од 02.04.2024. године, у седници већа одржаној 18.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Ревизија тужиоца се **УСВАЈА, УКИДА СЕ** решење из става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 388/24 од 02.04.2024. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 15/21 од 27.09.2023. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог број .../20 од 21.12.2020. године, као незаконито, те је обавезан тужени да тужиоца врати на рад и распореди на послове који одговарају степену и врсти образовања тужиоца са свим правима из радног односа. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 258.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 388/24 од 02.04.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба туженог и првостепена пресуда укинута у делу одлуке о захтеву тужиоца за враћање на рад и захтеву за распоређивање на послове који одговарају степену и врсти образовања тужиоца са свим правима из радног односа и тужба у наведеним деловима одбачена. Ставом другим изреке, у преосталом делу, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења из става првог изреке правноснажне пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијаног решења садржаног у изреци правноснажне другостепене пресуде, на основу члана 408. и члана 420. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

Другостепени суд је одлучујући о жалби туженог потврдио првостепену пресуду у делу којим је поништено решење туженог број .../20 од 21.12.2020. године као незаконито, док је првостепену пресуду укинуо у делу одлуке о захтеву тужиоца за враћање на рад и захтеву за распоређивање на послове који одговарају степену и врсти образовања тужиоца са свим правима из радног односа и тужбу у том делу одбацио на основу одредбе члана 195. Закона о раду. Према разлозима другостепеног суда, тужилац је тужбу ради поништаја решења туженог од 21.12.2020. године благовремено поднео 01.02.2021. године, али је тужбени захтев за враћање на рад поставио на рочишту одржаном 21.02.2022. године, након више од годину дана од подношења тужбе, у ком моменту је знао за повреду права, налазећи да је првостепени суд одлучио о захтеву по тужби у овом делу која је подигнута после рока прописаног законом.

Разлози другостепеног суда се не могу прихватити као правилни.

Одредбом члана 191. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/05 са изменама и допунама), прописано је да ако суд у току поступка утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, на захтев запосленог, одлучиће да се запослени врати на рад, да му се исплати накнада штете и уплате припадајући доприноси за обавезно социјално осигурање за период у коме запослени није радио.

Напред наведена одредба подразумева реинтеграцију и реституцију права запосленог у случају да се судском одлуком утврди да је запосленом незаконито престао радни однос. Реинтеграција подразумева, између осталог, поред исплате примања која запосленом припадају по закону, општем акту послодавца или уговору о раду и враћање на рад (реституција). О праву на враћање на рад одлучује се на захтев запосленог сходно одредби члана 191. став 1. ЗОР, због чега у односу на овај део захтева нема места примени рока из одредбе члана 195. став 2. Закона о раду.

Код таквог стања ствари и разлога који су изнети за доношење другостепеног решења, став другостепеног суда се не може прихватити као правилан, па је побијано решење из става првог изреке правноснажне другостепене пресуде укинут и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење, по одредби члана 416. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

